

tinget. Det er under det Synspunkt, man skal se paa Sagen. Spørgsmaalet om et Fælleshospital er kendt dødt og magtesløst af de rette sagkyndige, det er ude af Verden. Spørgsmaalet bliver da: Skal vi for Hæren bygge et nyt Hospital, eller skal vi for Hæren søge at omdanne det gamle, saa at det bliver brugbart? Det, forekommer det mig, er de Alternativer, der foreligger. Hvis man havde frit Spil, hvis der var Penge nok, saa at vi ikke behøvede at se saa nøje paa Skillingen, som vi desværre maa — og jeg erkender ikke mindst til et Formaal som dette —, var Sagen en anden. Men da vi, hvis vi fremdeles holder fast paa at ville have det nye Hospital til Hæren, ikke kan faa det i en overskuelig Fremtid, endda neppe indenfor den Fremtid, i hvilken jeg mener, det gamle skulde kunne vedblive at bruges, naar det gøres om, maa man se lidt mere praktisk paa Forholdene og spørge: Hvad kan vi faa i Øjeblikket? Vi kan i Øjeblikket faa en Omdannelse af det gamle Hospital, saa at det bliver brugbart. Der siges vel, at det er en daarlig Grund, det ligger paa. Det ved jeg ikke noget om, men jeg ved, at der er foretaget Undersøgelser af denne Grund af to her i København kendte Haandværksmestre, en Murmester og en Tømrermester. Tømrermesteren erklærede angaaende selve Bygningen, at Bjælkelaget i Kældrene og Stuetagen er velbevaret og fuldstændig frit for Svamp. Det tyder ikke paa, at Jordbunden skulde være sumpet eller usund. Trapperne er solide uden Sænkninger, udover hvad Sammentørringen har medført, thi selvfølgelig tørrer Træ sammen i Løbet af et Par Aarhundreder, men udover det er der ikke noget i Vejen, Bunden maa være sund og god. Og hvad siger Murmesteren? Han siger: Façademurene er udmærkede, de staa paa Kampestensfundament, som hviler paa fast Ler, og de grundmurede Hovedskillerum hviler paa fast Ler. Man har paa 5 Steder, hvor man kunde komme til det, undersøgt Jordbundsforholdene under Bygningen og er kommet til det Resultat, at alt var tørt og fast, saa jeg ved ikke, hvorfra man henter Paastanden om, at Bunden skulde være sumpet og ubrugelig til Hospital. Disse Erklæringer er for mig saa beroligende, at jeg vil se meget stærke Beviser i modsat Retning for at mene, at de er omstødte, og kan de ikke omstødes ved Beviser, vil jeg holde mig til disse Erklæringer fra to bekendte Haandværksmestre. De vil for mig underbygge min Dom over

Beskaffenheden af Grunden ved Garnisonssygehuset.

Af disse Aarsager vil man kunne slutte, at jeg ikke nu nærer nogen Betænkelighed ved at tage Lovforslaget, som det er. Den ærede Ordfører for Flertallet har antydnet, at der vil blive foreslaaet Udvalg, og det modsætter man sig aldrig, selv om det kunde nytte noget, idet man indrømmer, at naar det fra en eller anden Side ønskes, at der skal nedsættes et Udvalg, for at flere Medlemmer kan faa Lejlighed til at se paa de foreliggende Planer, skal man gøre det. Men jeg vil da indstændigt anmode om, at den Behandling, som Udvalget skal undergive denne Sag, maa blive saa yvillig og hurtig, at vi ikke atter skal se dette kære Barn rejse ud, thi hvor det saa ender, ved man ikke. Jeg vil, indtil jeg bliver overbevist om det modsatte ved Beviser — ikke ved Talemaader eller Postulater —, ikke være i Stand til at ændre min Dom over Garnisonssygehusets Brugelighed i Fremtiden.

Rørdam: Jeg hilser med den største Glæde Lovforslaget om Opførelse af et selvstændigt Hospital for Marinen. Det er en Sag, som jeg har arbejdet paa saa længe, jeg har haft den Ære at være Medlem af dette Ting, og nu ser det jo ud til, at Sagen kan gaa igennem. Det er netop i disse Dage 25 Aar, siden jeg som ganske ung Læge fik Ansættelse i Marinen, og naar jeg den Gang søgte ind i Marinen, var en af Grundene den, at der var Udsigt til at faa et stort, nyt Marinehospital. Siden den Tid er der fremkommet utallige Planer om Opførelse af et særligt Marinehospital, men alle Planene er strandede, fordi der har været en underjordisk og meget stærk Modstand imod, at Marinen fik sit særlige Hospital. Der har været Planer om at opføre et Marinehospital to Steder paa Fælleden, Planer om at opføre det ude paa Elefant Bastionen paa Christianshavns Vold, ude paa Orlogsværftet, dernæst paa en Bastion, der hedder Charlotte Amalies Bastion, og endelig har den højtærede Marineminister for et Par Aar siden nedsat en Kommission for at undersøge, hvorvidt det gamle Søkvæsthus kunde omdannes til et Hospital til Marinen. Jeg havde den Ære at være Medlem af denne Kommission, og naar en Arkitekt, som har været meget omtalt i disse Dage, Arkitekt Ingemann, har siddet i denne Kommission, skyldes det maaske noget mig, idet jeg rettede en forvendelse til den højtærede Marineminister om at gøre